

KVALITET OG OPLØSNING I PRODUKTION

Når man arbejder med grafik til tryk og anden produktion, er det vigtigt at forstå forskellen på billedfiler, opløsning og kvalitet – og hvordan de påvirker det færdige resultat.

Raster vs. vektorgrafik:

Billedfiler findes grundlæggende i to typer: raster (pixelbaserede) og vektor (matematiske kurver). Rasterbilleder – som JPEG, PNG og TIFF – består af små farvepunkter (pixels) og bruges ofte til fotos. De har en fast opløsning og bliver uskarpe, hvis de forstørres for meget. Vektorgrafik – som AI, EPS og SVG – er ideel til logoer og illustrationer, fordi den kan skaleres uendeligt uden kvalitetstab.

Opløsning og DPI:

Opløsning måles i DPI (dots per inch) og angiver, hvor tæt billedets pixels er pakket. Til tryk anbefales en opløsning på mindst 300 DPI, mens billeder til web normalt kun behøver 72 DPI. Hvis et billede med lav opløsning bruges i tryk, vil det fremstå pixeleret og uskarpt.

Filformat og kvalitet:

Valget af filformat påvirker både kvalitet og anvendelighed. JPEG komprimerer billedet og mister data, hvilket kan føre til forringet kvalitet – især ved gentagen redigering og lagring. PNG bevarer kvaliteten bedre og understøtter gennemsigtighed, men egner sig ikke altid til tryk. TIFF og PDF er velegnede til produktion, fordi de bevarer billedkvalitet og understøtter CMYK-farver, som bruges i trykprocesser.

Kort sagt:

- Brug vektorfiler til grafik som logoer og tekst.
- Sørg for høj opløsning (300 DPI) til tryk.
- Vælg filformater med lav eller ingen komprimering til produktion.
- Brug CMYK-farver i stedet for RGB, når materialet skal trykkes.

En korrekt forberedt billedfil sikrer, at det færdige produkt ser skarpt og professionelt ud – uanset om det er et tapet, et skilt eller en brochure.

Forskellen på raster- og vektorgrafik ved skallering.

DPI 300, egnet til tryk og produktion

DPI 72, egnet til skærmvisning